

שִׁדּוּר

מאחרי הקלעים

"גלך עד הסוף..."

בערב־ראיונות שערך המראיין איתן דנציג בתל־אביב, התארח סגן שריהאוצר, ח"כ חיים קויפמן, שדיבר בין השאר על יחסו של שריהאוצר, יורם ארידור, עם ראש השולחן הכלכלי בטלוויזיה, אלישע שפיגלמן. בין השאר השיב קויפמן ל־שאלותיו של דנציג:

● (כתשובה לשאלה אם הוא מוסר אינפורמציה לשפיגלמן) בהחלט לא. ואני חושב שהוא לוקה באינפורמציה.

● (לשאלה מדוע אינו מופיע לאחרונה במיקר) כשאצטרך וארצה להופיע — אופיע. תן לארידור לטפל בשפיגלמן. בינתיים שניהם לא טובלים. להיפך, העיתור נאים האחרים טובלים מפני ששפיגלמן צף למעלה, והמדינאים טובלים מפני שארידור כל הזמן בחדשות.

● (לשאלה האם מסרב גם הוא להתראיין בידי שפיגלמן) אני לא מסרב. אך יש בעייה עקרונית. ארידור ואני עובדים באותו בניין, וישנה בעייה איך מוסרים חומר לחדשות, ובאילו צורה. ישנה קבוצה של עיתונאים שרוצים להכניס לפי המרור איינים את מה שהם רוצים שהם יגידו.

לטה, שעשויה להגדיל את מיספר המועדים (ב"מכרז חיצוני" רשאים להשתתף גם המועמדים שגשו למכרז "הפנימי"). השמועות בפרוודורי רשות־השידור והטלוויזיה טוענות בעקשנות שבמיקרה זה

סגן־שר קויפמן

הסרט של ארידור לא נשרף

● (לשאלה: "ואם שפיגלמן יציע לך להתראיין?") נעשה חושבים.
● (לשאלה מדוע סגן־השר אינו מפשר בין השר לשפיגלמן) תשאיר לזמן לעשות את שלו. יש עיתוי לכל דבר. היתה הרגשה של עוינות. למשל, לנו יש הוכחות לכך שסרט לא נשרף בשוק מחנה־יהודה, כאשר ארידור צולם שם ערב־הבחירות.
● (על הפיתרון הנראה לעין) לטל־וויזיה יש ברירה: להחליף את המראיין הזה. אנחנו גלך עד הסוף.

מחול השדים:

סוף או התחלה?

השבוע (יום ג') עומדת ועדת המיכרזים של רשות־השידור להכריע במיכרז על משרת מנהל מחלקת־התוכניות. המישרה השניה בחשיבותה אחרי משרת מנהל הטלוויזיה. על ועדת־המיכרזים לבחור בי אחד משלושת המועמדים: יאיר אלוני (מנהל מחלקת סרטים תיעודיים), אביטל מוסקטון (מנהל מחלקת הדרמה) ויוסי צמח (במאי־ולפן).

במשך קרוב לחודשיים, מאז התפטרותה של אסתר סופר ממישרה זו, נערך בין כתלי רשות־השידור, בוועד־המנהל של הרשות, בוועדות־ההיגיון של הכנסת ובין השרים (חינוך ומישפטים) מחול־שדים של לתצנים והבטחות, שנועדו להבטיח את התפקיד למועמד זה או אחר.

לועדת־המיכרזים יש שתי אפשרויות. האחת: לבחור באחד משלושת המועמדים לתפקיד. ולסיים את הפרק הזה. השניה: לפתוח את המיכרז כ"מיכרז חיצוני", החי

עִירוֹם וּמִישָׁגֶל - ב"כחול לבן"

בפגישתה האחרונה של מליאת רשות־השידור, שהתכנסה כדי לאשר את תוכנית־החורף של הטלוויזיה, תקף הפרופ' יוסף בן־שלמה את כוונת הטלוויזיה לצלם את מחזהו של חנוך לוין, יסורי איוב. בן־שלמה טען כי מחזה זה "מלא בעירום ובמישגל..."

דבריו של בן־שלמה עוררו מהומה. כאשר נציג חרות במליאה, עורכי־הדין דן מרידור, הצטרף לעמדת בן־שלמה, ביחד עם נציגי המפד"ל, הוהלט שוועדת־הדרמה תצפה שוב בהצגה זו, ואם קיים בהצגה עירום או מישגל, הרי שזה לא יהיה חינוכי להקרינו בטלוויזיה...

התוצאה: אחרי היסוסים אישרה הטלוויזיה את הצגת יסורי איוב, בכפוף להחלטתה של ועדת־הדרמה של המליאה. אלא שביתנים צץ גורם חדש. מנהל מחלקת־הדרמה, אביטל מוסקטון, שהלך לראות את המחזה אחרי אישורו, החליט להורידו מתוכנית־הצילום של הטלוויזיה.

במיסדרונות הטלוויזיה, מתלוצצים כי "מתוך לראות בטלוויזיה הישראלית עירום בסדרות כמו בנים ואוהבים על־פי ד.ה. לורנס, ואסור לראות עירום כחול־לבן, נוסח חנוך לוין."

"הספר הלבן"

קבוצת עובדי־הטלוויזיה, שהחלה בהתיארגנות לפני כשבועיים כדי להדיח את הנהלת רשות־השידור והטלוויזיה, בטענה כי אינם מתפקדים כשורה, זכתה בבניין הטלוויזיה בכינוי "הקצינים הצעירים" (על שם קציני הצבא שחוללו את ההפיכה במצרים ב־1952). ההתארגנות טרם שכחה, ויש בכונות המארגנים להתמסר לאיסוף עובדות מטעם עובדי הטלוויזיה על אי־תפקודה של רשות־השידור.

בינתיים התרחשו "זעזועים" בצמרת "הקצינים הצעירים". הכתב והמגיש מנשה רז נבחר כדובר, יחד עם הצלם יעקב ספורטה והבמאי אילון גוייבין.

כאשר יצברו "הקצינים הצעירים" חומר די הצורך, יש בכונותם לפרסמו בספר לבן, שיביא תמונת־מצב על המתרחש בטל־וויזיה.

יש החוששים כי מימצאי הספר עשויים לשמש את שריהאוצר ואת מישרדו, בי מיסגרת מאבקם נגד רשות־השידור, והי טלוויזיה בפרט. לדעת כמה מבכירי העובר־דים בטלוויזיה, ישמש הספר הלבן כמכשיר לעצירת תקציבים לטלוויזיה, ולפוליטיזציה של המערכת.

"נציג הציבור"

או "מלך מארוקאי"

חוק רשות־השידור ממליץ על מינויים

מוחזר־בתשובה טופו

יצא מזה

של נציגי זרמים שונים בציבור לגוף־העל של הרשות, מליאת רשות־השידור. אחד מנציגי הציבור במליאה הנוכחית הוא גבריאל בן־שימחון, שמחזהו מלך מארוקאי הוצג לפני כמה עונות בתיאטרון הבימה.

בן־שימחון הוא אחד מחברי ועדת־

הדרמה של רשות־השידור, המאשרת את תוכניות־הדרמה.

באחרונה גרם בן־שימחון להתמרמרות רבה במיסדרונות רשות־השידור והטלוויזיה. הסיבה: מיכתב ששיגר בן־שימחון ליו"ר הרשות, הפרופ' יוסף בן־שלמה, עם העתקים לכל חברי הוועד־המנהל ומליאת רשות־השידור, ולכמה מאנשי־המפתח של הטל־וויזיה. במיכתבו מתח בן־שימחון ביקורת על כך שבתוכנו החדש של הטלוויזיה אין הצגות המעלות את בעיית העדות בישראל. בין המחזות שאל קיפחון העדתי התייחס בן־שימחון במיכתבו: מחזהו מלך מארוקאי, ללא הציון כי הוא מחברו.

יו"ר הרשות השיב לבן־שימחון במיכתב שבו ציין כי אינו נוקט עמדה לגבי דבריו, וכי הוא מוכן לצאת מההנחה שמחבר מלך מארוקאי צודק, אך בהמשך מכתבו מתרעם ירון על כך שבן־שימחון הוזמן לשיבתה של ועדת־הדרמה, שקבעה את רפרטואר המחזות, ולא הגיע אליה.

בן־שימחון לא ציין במיכתבו שהסיבה האמיתית לאי־הכללת מלך מארוקאי בתיכנון היא שהבימה דורשת ממון רב עבור צילום ההצגה. ואילו הסיבה לכך נעוצה בדרישות הכספיות המפורזות של המחזאי — הלא הוא גבריאל בן־שימחון, נציג הציבור במליאת רשות־השידור.

פסקול

האם "גזו לייבובין"?

הנהלת־הטלוויזיה מסובכת בוויכוח חדש על סרט שהופק מטעמה: גיבור־הסרט הוא הפרופ' ישעיהו לייבובין, וכי תרתו היא ישעיהו לייבובין במעלות. הוא מתמקד בהרצאתו של הפרופ' בעיירת הפיתוח, ביחד עם הד"ר ישראל אלדד והד"ר מנחם ברינקר. כמה מקטעי־הסרט מתרחשים במזונית בה נסעו שלושת המשרתתפים מירושלים למעלות. בסרט מביע לייבובין את דעותיו בנושאים רבים השנויים במחלוקת והוא אושר להקרנה

מועמד אפשרי שפירא
במיקרה של מיכרז חיצוני

רק בתנאי שיושמו ממנו שלושה קטעים, בין השאר קטע שבו מביע לייבובין את דעתו על גולדה מאיר. במאי־הסרט מסרב להשמיט קטעים אלה. ●● אחרי שנודע בטלוויזיה כי ראש־הממשלה, מנחם בגין, התקשר טלפונית עם מנכ"ל רשות־השידור, יוסף לפיד, כדי לברכו על הסרט ביקור אל השלום שערך לשידור ציבי גורן, כונה בגין בפי כמה מראשי הטלוויזיה כ"מבקר המדינה". היו אף שהציעו לכמה ממבקרי־הטלוויזיה לצרפו לתא מבקרי־הטלוויזיה. הסיבה: בדבריו ללפיד ציין בגין כי התרשם מאוד מהסרט, וכי הסרט הוא חשוב ועשוי באופן "יוצא מן הכלל". אנשי הטלוויזיה ציינו כי בעיקבות 19 פרקי עמוד האש לא טרח ראש־הממשלה להתקשר ולהביע להם הערכה ●● הנציג הלט רשות־השידור החליטה להחליף בי־קרוב את מנהל־התוכנית צא מזה, יחזרה בריקן, בבדון דודו מיפז, שלו נועד התפקיד עוד לפני הבחירות, ובטרם הצי הרתו המפורסמת בעניין ה"צ'חצ'חים". שיבתו של טופו למסך נעשתה מתוך הנחה כי הציבור סלח לטופו על התבטאותו זו. כמו שאמר אחד מעובדי הרשות: "דודו טופו יצא גם מזה."